

Най-послѣ, той намисли да отиде самъ и да отмжсти за шегата и подигравкитѣ на лошото момче.

По пжтеката за срѣщната скала Василчо срѣщналъ баща си и му се оплакалъ за случката. Баща му го повѣлъ назадъ и му разправилъ защо се чуватъ тия думи отъ скалата. Василчо разбралъ тогава добръ, че отгласъ или ехо еж неговитѣ думи, които по въздуха отиватъ бърже до скалата и пакъ се връщатъ назадъ, защото скалата не ги допуска да отидатъ по-нататъкъ.

Баща му обяснилъ още, че и въ живота на човѣка се случва подобно нѣщо: отгласъ или ехо.

Добритѣ хора вършатъ винаги добри дѣла и очакватъ ежщо и на тѣхъ да отвърнатъ съ добри дѣла.

Приятелство за приятелство и оскърбление за оскърбление.

Народната мъдростъ казва: „Кой каквото прави, таквъзъ намира“.

Прѣв. Полско цѣпте.

